

[Udenrigsministeren.]

de to Oppositionspartiets Side med Hensyn til Valutaordningen, ikke var tilstrækkelige ud fra de Synspunkter, jeg har gjort gældende. Det maa jeg rigtignok hævde, at jeg meget klart og gentagne Gange har udtalt dette paa tidligere Standpunkter af denne Forhandling.

Det ærede Medlem mente, at jeg i min Tale ved første Behandling havde sagt, at de Forslag, der en Gang havde været antydet fra Venstre, var et godt Forhandlingsgrundlag. Det var nu ikke det, jeg sagde, men jeg sagde følgende:

„Saafremt man endnu staar paa dette Standpunkt, ser jeg ikke, at der mellem os og dem er en saa principiel Uenighed, at det giver saglig Grundlag for de fremsatte skarpe Udtalelser“.

Men allerede ved den Lejlighed sagde jeg meget bestemt, at Forslaget heller ikke med Hensyn til Vareliste kunde siges at være tilfredsstillende, idet jeg tilføjede:

„men Listen over de Varer, for hvilke man tænkte sig Kontrollen bevaret, var efter min Overbevisning af saa begrænset Omfang, at det ikke vilde være muligt alene ved Hjælp deraf at løse Opgaven paa en tilfredsstillende Maade.“

Det var allerede ved første Behandling, jeg angav mit Standpunkt paa denne Vis. Derefter har jeg haft Lejlighed til i Udvalget, saa vidt jeg selv har Indtryk af, ret indgaaende og meget klart, saa vidt jeg formaede, at udvikle Grundene for det Standpunkt, jeg saaledes havde, for den Opfattelse, jeg maatte gøre gældende. Endelig har jeg ved den følgende Behandling af Forslaget her i Tinget udtalt, at jeg maatte beklage, at de Forslag, der var fremkommet fra Oppositionens Side, ikke var Midler, der var tilstrækkelige til at løse de Opgaver, som jeg ved den første Udtalelse har nævnt, og de Grunde, jeg i Udvalget har givet derfor, svarer nøje til de Grunde, jeg har givet her i Dag, saa det er mig ikke klart, hvorledes det er muligt, at der kan være nogen Tvivl paa dette Punkt.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard saa meget mistrøstigt paa det Finanslovsforslag, der er fremsat. Jeg har saa ofte redegjort for, at Kurstabet ved Betaling af Renter og Afdrag paa den udenlandske Gæld ikke er optaget paa Forslaget, men jeg har lige saa udtrykkeligt bemærket, at det bør optages ved tredje Behandling, og det er Forskellen fra tidligere, da det aldrig kom før

paa Tillægsbevillingsloven; det vil jeg bede det ærede Medlem lægge Mærke til.

Det ærede Medlem mente, at Statsbanerne vilde give større Underskud end budgetteret. Det kunde det godt se ud til i Øjeblikket, men det ærede Medlem maa huske paa, at denne Budgettering blev foretaget i August Maaned, og jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at den er foretaget saa nøjagtigt, som man kunde budgettere paa dette Tidspunkt. Den nuværende Statsbaneledelse er ikke bange for at se Tingene i Øjnene, og jeg synes, det er uretfærdigt af det ærede Medlem at benytte det, at der senere sker Ændringer i Situationen, som man ikke kendte, da man budgetterede, som Anledning til at tale om uærlig Budgettering. Jeg har selv med Betænkelse set, at Statsbanernes Underskud synes at vokse; hvorledes det vil gaa, indtil Finansloven skal til tredje Behandling, er der ingen, der kan vide, men den Slags Ting maa jo rettes til den Tid, hvis det viser sig, at der stadig er Nedgang.

Med Hensyn til Muligheden af, at Toldindtægterne kan holde, tror jeg, det ærede Medlem skulde tale noget forsigtigere, end han gør. Der er budgetteret forsigtigt, og jeg kan yderligere minde det ærede Medlem om, hvis han skulde have glemt det, at der nylig er vedtaget en Toldlov, som giver 10 Mill. Kr. mere; det kan i hvert Fald kun virke i den anden Retning, det forringet i hvert Fald ikke Budgetteringsens Mulighed for at holde, det er en efterfølgende Begivenhed, som virker i den anden Retning. Men ogsaa paa dette Punkt sagde jeg, da jeg forelagde Forslaget, at der ved tredje Behandling maatte tages Stilling til, hvorledes den endelige Budgettering skal være.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal benægtede at have sat det Kronefald, der har fundet Sted i den senere Tid, i Forbindelse med den danske Finanspolitik. Jeg vil bede det ærede Medlem om at læse Fortrykket af den Tale, han holdt i Eftermiddags; saa vil det ærede Medlem se, at jeg havde Ret. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle faa Linier; der staar (Sp. 903):

„Jeg tør sige, at den Finanspolitik, der føres her i Landet for Tiden, ikke giver noget Grundlag for Forhaabninger om Stigning“ — altsaa i Kroneværdien — „snarere om det modsatte, og de sidste Dages Kursbevægelser gaar jo heller ikke i Retning af, at vi nærmer os Guldparitet“.